

покець отъ фарисеа: защото, сѣкой който са воздига ще са смири, а който са смирава ще са воздигни.

ТЪЛКОВАНІЕ.

Благочестивы христіаны, нѣма толко гнѣсенъ и ѡмразенъ грѣхъ предъ бога, колкото гордостъта и осѣжденіею, както ни доказва ясно днешното евангеліе: защото Исусъ христосъ като ходелъ по галилеа, и видѣлъ ѡмразнатъ гордостъ на нѣкои человекъцы, които са мыслили чисты и праведны, за да имъ исцѣри горделиватъ мысль, рекалъ предъ тѣхъ тѣзи днешнатъ притча, която дава намъ примѣръ да са приготвеме за постното време, което приближава, и да размыслиме отъ кои грѣхове сме повредены, чи да ги отсѣчеме отъ насъ, за да не може да ны повреди діавола въ постното време: защото діавола сѣкого са трѣди да вкара человекъка въ разны грѣхове. И гледа на който грѣхъ има склоненіе на таткъ го тегли: ако е человекъкъ гнѣвливъ, гледа да го вкара въ кавга, завистъ и убійство, ако е не милостивъ гледа да го вкара въ скъпость, сребролюбіе и проч: А кога видиди нѣкого чи ходи по божіите заповѣди и живѣе добродѣтелно, тога са трѣди да го направи горделивъ и хѣлникъ, което е най ѡмразенъ грѣхъ предъ бога: защо единъ человекъкъ колко и да бѣде грѣшенъ, като са смири предъ бога и са покае отъ се сърце, полѣчава прощеніе, а кога са горди и хѣли дрѣгите хора, той и сичкіа законъ да е испълнилъ, пакъ отиватъ трѣдовете мѣ на пѣсто.

За това и христосъ съ днешнатъ притча, научава праведните да не мыслатъ себе си толко чисти, чи да хѣлатъ дрѣгите, да не са надѣватъ толко на своите добрины, колкото на бога, и когато са молатъ богѣ, да не са молатъ съ гордостъ и похвалъ, но со сълзы и смиреніе: защото гордоста най свѣтлымъ ангелъ отъ небото испѣди, Адама отъ рай изгони, фараона потопа въ морето, голіата погѣби, много села градове и царства развали, и съ една рѣчь да кажа: гордоста сваля человекъка до ада, а смиреніето воздига до небото, за което и пророкъ Давидъ казва: господъ са противи на горделивите, а на смиренните дава слава, както видите днесъ ясно отъ евангелскатъ притча, която предлага намъ фарисеа вмѣсто горделивите праведници, които са мыслатъ нѣщо, а мытаря вмѣсто смиренните грѣшници, които са каатъ за своите грѣхове.

Отъ тѣка ясно познаваме какъ горделивите человекъцы, които са хвалатъ като фарисеа и укораватъ дрѣгите, тѣ избѣватъ и добрините си и дѣшыте си, а смиренните които са каатъ истинно и плачатъ като мытаря за грѣховете си, тѣ и грѣховете си очистатъ и прощеніе полѣчаватъ. О колко сме глѣпави человекъцы! защото, кога направиме